

Die Versuchung Jesu

¹Jesus aber, voll Heiligen Geistes, kam zurück vom Jordan und wurde im Geist in die Wüste geführt² und wurde vierzig Tage lang vom Teufel versucht. Und er aß nichts in diesen Tagen; und als sie vollendet waren, hungerte ihn.³Der Teufel aber sprach zu ihm: Bist du Gottes Sohn, so sprich zu dem Stein, dass er Brot werde.⁴Und Jesus antwortete und sprach zu ihm: Es steht geschrieben: "Der Mensch lebt nicht vom Brot allein, sondern von einem jeden Wort Gottes."⁵Und der Teufel führte ihn auf einen hohen Berg und zeigte ihm alle Reiche der ganzen Welt in einem Augenblick⁶ und sprach zu ihm: Alle diese Macht will ich dir geben und ihre Herrlichkeit; denn sie ist mir übergeben, und ich gebe sie, wem ich will.⁷Wenn du nun mich anbetest, soll es alles dein sein.⁸Jesus antwortete ihm und sprach: Es steht geschrieben: "Du sollst den HERRN, deinen Gott, anbeten und ihm allein dienen."⁹Und er führte ihn nach Jerusalem und stellte ihn auf die Zinne des Tempels und sprach zu ihm: Bist du Gottes Sohn, so wirf dich von hier hinunter¹⁰ denn es steht geschrieben: "Er wird seinen Engeln befehlen wegen dir, dass sie dich bewahren¹¹ und auf den Händen tragen, damit du nicht deinen Fuß an einen Stein stößt."¹²Jesus antwortete und sprach zu ihm: Es ist gesagt: "Du sollst den HERRN, deinen Gott, nicht versuchen."¹³Und als der Teufel alle Versuchung vollendet hatte, wich er von ihm eine Zeit lang.

Jesus beginnt seinen Dienst. In Nazareth

¹⁴Und Jesus kam in der Kraft des Geistes

تجربة يسوع

¹أَمَّا يَسُوعُ فَرَجَعَ مِنَ الْأُرْدُنِّ مُمْتَلِئًا مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَكَانَ يُقْنَدُ بِالرُّوحِ فِي الْبَرِّيَّةِ² أَرْبَعِينَ يَوْمًا يُجَرَّبُ مِنْ إِبْلِيسَ، وَلَمْ يَأْكُلْ شَيْئًا فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ، وَلَمَّا تَمَّتْ جَاعَ أَخِيرًا³. وَقَالَ لَهُ إِبْلِيسُ: إِنْ كُنْتَ ابْنُ اللَّهِ فَقُلْ لِهَذَا الْحَجَرِ أَنْ يَصِيرَ خُبْزًا⁴. فَأَجَابَهُ يَسُوعُ قَائِلًا: مَكْتُوبٌ: "أَنْ لَيْسَ بِالْخُبْزِ وَحْدَهُ يَحْيَا الْإِنْسَانُ بَلْ بِكُلِّ كَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ"⁵. ثُمَّ أَصْعَدَهُ إِبْلِيسُ إِلَى جَبَلٍ عَالٍ وَأَرَاهُ جَمِيعَ مَمَالِكِ الْمَسْكُونَةِ فِي لَحْظَةٍ مِنَ الزَّمَانِ⁶. وَقَالَ لَهُ إِبْلِيسُ: لَكَ أُعْطِيَ هَذَا السُّلْطَانُ كُلَّهُ وَمَجْدُهُنَّ لِأَنَّهُ إِلَهِي قَدْ دُفِعَ وَأَنَا أُعْطِيهِ لِمَنْ أُرِيدُ⁷. فَإِنْ سَجَدْتَ أَمَامِي يَكُونُ لَكَ الْجَمِيعُ⁸. فَأَجَابَهُ يَسُوعُ وَقَالَ: اذْهَبْ، يَا شَيْطَانُ، إِنَّهُ مَكْتُوبٌ: "لِلرَّبِّ إِلَهِكَ تَسْجُدُ وَإِيَّاهُ وَحْدَهُ تَعْبُدُ"⁹. ثُمَّ جَاءَ بِهِ إِلَى أُورُشَلِيمَ وَأَقَامَهُ عَلَى جَنَاحِ الْهَيْكَلِ وَقَالَ لَهُ: إِنْ كُنْتَ ابْنُ اللَّهِ فَاطْرُقْ نَفْسَكَ مِنْ هُنَا إِلَى أَسْفَلِ¹⁰. لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "أَنَّهُ يُوصِي مَلَائِكَتَهُ بِكَ لِكَيْ يَحْفَظُوكَ"¹¹ وَأَنَّهُمْ عَلَى أَيْدِيهِمْ يَحْمِلُونَكَ لِكَيْ لَا تَضْرِبَ بِرَجْلِكَ¹². فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُ: إِنَّهُ قِيلَ: "لَا تُجَرَّبَ الرَّبُّ إِلَهَكَ"¹³. وَلَمَّا أَكْمَلَ إِبْلِيسُ كُلَّ تَجْرِبَةٍ فَارَقَهُ إِلَى جِينِ.

يسوع يبدأ خدمته

¹⁴وَرَجَعَ يَسُوعُ بِقُوَّةِ الرُّوحِ إِلَى الْجَلِيلِ وَخَرَجَ خَبْرَ عَنِّهِ فِي جَمِيعِ الْكُورَةِ الْمُحِيطَةِ¹⁵. وَكَانَ يُعْلَمُ فِي مَجَامِعِهِمْ مُمَجِّدًا مِنَ الْجَمِيعِ¹⁶. وَجَاءَ إِلَى النَّاصِرَةِ حَيْثُ كَانَ قَدْ تَرَبَّى، وَدَخَلَ الْمَجْمَعَ حَسَبَ عَادَتِهِ يَوْمَ السَّبْتِ وَقَامَ لِيَقْرَأَ¹⁷. فَدَفَعَ إِلَيْهِ سِفْرَ إِسْعَى النَّبِيِّ، وَلَمَّا فَتَحَ السِّفْرَ وَجَدَ الْمَوْضِعَ الَّذِي كَانَ مَكْتُوبًا فِيهِ: "رُوحَ الرَّبِّ عَلَيَّ لِأَنَّهُ مَسَحَنِي لِأَبْنَشِرَ الْمَسَاكِينَ، أَرْسَلَنِي لِأَشْفِيَ الْمُنْكَسِرِي الْقُلُوبِ، لِأَتَادِيَ لِلْمَآسُورِينَ بِالْإِطْلَاقِ وَلِلْعُمَى بِالْبَصَرِ وَأَرْسَلَ الْمُسَجِّقِينَ فِي الْخُرَّةِ"¹⁸ وَأَكْبَرَزَ بِسِتَةِ الرَّبِّ الْمُقْبُولَةِ¹⁹. ثُمَّ طَوَى السِّفْرَ وَسَلَّمَهُ إِلَى الْخَادِمِ وَجَلَسَ. وَجَمِيعُ الَّذِينَ فِي الْمَجْمَعَ كَانَتْ عُيُونُهُمْ شَاحِصَةً إِلَيْهِ²⁰. فَابْتَدَأَ يَقُولُ لَهُمْ: إِنَّهُ الْيَوْمَ قَدْ تَمَّ هَذَا الْمَكْتُوبُ فِي مَسَامِعِكُمْ²¹. وَكَانَ الْجَمِيعُ يَشْهَدُونَ لَهُ وَتَبَعَجَبُونَ مِنْ كَلِمَاتِ التَّعْمَةِ الْخَارِجَةِ مِنْ فَمِهِ وَيَقُولُونَ: أَيْسَ هَذَا ابْنُ يُسُوفَ؟²² فَقَالَ لَهُمْ: عَلَى كُلِّ حَالٍ تَقُولُونَ لِي هَذَا الْمَثَلُ: أَيُّهَا الطَّيِّبُ، أَشْفِ نَفْسَكَ،

nach Galiläa zurück; und die Kunde von ihm erscholl durch alle umliegenden Orte.¹⁵ Und er lehrte in ihren Synagogen und wurde von jedermann gepriesen.

¹⁶ Und er kam nach Nazareth, wo er aufgewachsen war, und ging nach seiner Gewohnheit am Sabbat in die Synagoge und stand auf und wollte lesen.¹⁷ Da wurde ihm das Buch des Propheten Jesaja gereicht. Und als er das Buch aufrollte, fand er die Stelle, wo geschrieben steht:¹⁸ "Der Geist des HERRN ist auf mir, darum, dass er mich gesalbt hat; er hat mich gesandt, zu verkündigen das Evangelium den Armen, zu heilen die zertrümmerten Herzen sind, zu predigen den Gefangenen, dass sie los sein sollen, und den Blinden, dass sie sehen sollen und den Zerschlagenen, dass sie frei und ledig sein sollen,¹⁹ und zu verkündigen das angenehme Jahr des HERRN."²⁰ Und als er das Buch zurollte, gab er's dem Diener und setzte sich. Und aller Augen in der Synagoge sahen auf ihn.²¹ Und er fing an, zu ihnen zu reden: Heute ist diese Schrift erfüllt vor euren Ohren.²² Und sie gaben alle Zeugnis von ihm und wunderten sich über die Worte der Gnade, die aus seinem Mund gingen, und sprachen: "Ist das nicht Josephs Sohn?"²³ Und er sprach zu ihnen: Ihr werdet freilich zu mir sagen dies Sprichwort: Arzt, hilf dir selber! Denn wie große Dinge haben wir gehört, die in Kapernaum geschehen sind! Tue ebenso auch hier, in deiner Vaterstadt.²⁴ Er sprach aber: Wahrlich, ich sage euch: Kein Prophet wird angenommen in seinem Vaterland.²⁵ Aber in Wahrheit sage ich euch: Es waren viele Witwen in Israel zu

كَمْ سَمِعْنَا أَنَّهُ جَرَى فِي كَفَرَتَاخُومَ فَاذْعَلْ ذَلِكَ هُنَا أَيْضًا فِي وَطَنِكَ.²⁴ وَقَالَ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ لَيْسَ نَبِيٌّ مَقْبُولًا فِي وَطَنِهِ.²⁵ وَيَا لِحَقِّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنْ أَرَامِلَ كَثِيرَةٌ كُنَّ فِي إِسْرَائِيلَ فِي أَيَّامِ إِيْلِيَّا جِئْنَ أَغْلَقَتِ السَّمَاءُ مَدَّةَ ثَلَاثِ سِنِينَ وَسَيَّةَ أَشْهُرٍ لَمَّا كَانَ جُوعٌ عَظِيمٌ فِي الْأَرْضِ كُلِّهَا، وَلَمْ يُرْسَلْ إِيْلِيَّا إِلَى وَاحِدَةٍ مِنْهَا إِلَّا إِلَى امْرَأَةٍ أَرْمَلَةٍ إِلَى صِرْفَةِ صِبْيَانٍ.²⁷ وَبُرُصٌ كَثِيرُونَ كَانُوا فِي إِسْرَائِيلَ فِي زَمَانِ أَلِيسَعِ النَّبِيِّ وَلَمْ يُطَهَّرْ وَاحِدٌ مِنْهُمْ إِلَّا نَعْمَانُ السُّرْيَانِيُّ.²⁸ فَامْتَلَأَ غَضَبًا جَمِيعُ الَّذِينَ فِي الْمَجْمَعِ جِئْنَ سَمِعُوا هَذَا.²⁹ فَقَامُوا وَأَخْرَجُوهُ خَارِجَ الْمَدِينَةِ وَجَاءُوا بِهِ إِلَى خَافَةِ الْجَبَلِ الَّذِي كَانَتْ مَدِينَتُهُمْ مَبْنِيَّةً عَلَيْهِ حَتَّى يَطْرَحُوهُ إِلَى أَسْفَلِ.³⁰ أَمَّا هُوَ فَجَارَ فِي وَسْطِهِمْ وَمَضَى.

يسوع يشفي رجلاً فيه روح شرير

³¹ وَانْخَدَرَ إِلَى كَفَرَتَاخُومَ، مَدِينَةٍ مِنَ الْجَلِيلِ، وَكَانَ يُعَلِّمُهُمْ فِي السُّبُوتِ. فَبُهِتُوا مِنْ تَعْلِيمِهِ لِأَنَّهُ كَلَّمَاهُمْ كَمَا كَانَ يَسْلُطَانُ.³³ وَكَانَ فِي الْمَجْمَعِ رَجُلٌ بِهِ رُوحٌ شَيْطَانِيٌّ يَجْسُ فَصَرَخَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلًا: أَه، مَا لَنَا وَلكَ، يَا يَسُوعَ النَّاصِرِيُّ؟ أَتَيْتَ لِنَهْلِكَنَّا، أَتَا أَعْرَفُكَ مَنْ أَنْتَ: قُدُّوسُ اللَّهِ.³⁵ فَانْتَهَرَهُ يَسُوعُ قَائِلًا: اخْرُسْ وَاخْرُجْ مِنْهُ، فَصَرَغَهُ الشَّيْطَانُ فِي الْوَسْطِ وَخَرَجَ مِنْهُ وَلَمْ يَبْصُرْهُ شَيْئًا.³⁶ فَوَقَّعَتْ دَهْشَتُهُ عَلَى الْجَمِيعِ وَكَانُوا يُخَاطَبُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا قَائِلِينَ: مَا هَذِهِ الْكَلِمَةُ؟ لَأَنَّهُ يَسْلُطَانُ وَقُوَّةٌ يَأْمُرُ الْأَرْوَاحَ النَّجِسَةَ فَتَخْرُجُ.³⁷ وَخَرَجَ صَيْتٌ عَنْهُ إِلَى كُلِّ مَوْضِعٍ فِي الْكُورَةِ الْمُحِيطَةِ.

يسوع يشفي حماة بطرس

³⁸ وَلَمَّا قَامَ مِنَ الْمَجْمَعِ دَخَلَ بَيْتَ سِمْعَانَ. وَكَانَتْ حَمَاهُ سِمْعَانَ قَدْ أَخَذَتْهَا حُمَّى شَدِيدَةٌ، فَسَأَلُوهُ مِنْ أَجْلِهَا.³⁹ فَوَقَّعَتْ قُوَّتَهَا وَانْتَهَرَ الْحُمَّى فَتَرَكَتْهَا وَفِي الْخَالِ قَامَتْ وَصَارَتْ تَخْدُمُهُمْ.

يسوع يشفي ويبيش

⁴⁰ وَعِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ جَمِيعُ الَّذِينَ كَانُوا عِنْدَهُمْ سُمَمَاءُ بِأَمْرَاضٍ مُخْتَلِفَةٍ قَدَّمُوهُمْ إِلَيْهِ، فَوَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ وَسَقَاهُمْ.⁴¹ وَكَانَتْ شَيْطَانِينَ أَيْضًا تَخْرُجُ مِنْ كَثِيرِينَ وَهِيَ تَصْرُخُ وَتَقُولُ: أَنْتَ الْمَسِيحُ، ابْنُ اللَّهِ، فَانْتَهَرَهُمْ وَلَمْ يَدْعُهُمْ بِتَكَلُّمٍ لَأَنَّهُمْ عَرَفُوهُ أَنَّهُ الْمَسِيحُ.

⁴² وَلَمَّا صَارَ النَّهَارُ خَرَجَ وَدَهَبَ إِلَى مَوْضِعٍ خَلَاءٍ وَكَانَ

الْجُمُوعُ يُقَتِّلُونَ عَلَيْهِ فَجَاءُوا إِلَيْهِ وَأَمْسَكُوهُ لِنَلَّا يَذْهَبَ عَنْهُمْ.⁴³ فَقَالَ لَهُمْ: إِنَّهُ يَتَّبِعِي لِي أَنْ أَبَشِّرَ الْمُدْنَ الْآخَرَ أَيْضاً بِمَلَكُوتِ اللَّهِ لِأَنِّي لَهُدَا قَدْ أُرْسِلْتُ.⁴⁴ فَكَانَ يَكْرُرُ فِي مَجَامِعِ الْجَلِيلِ.

Elias Zeiten, als der Himmel verschlossen war drei Jahre und sechs Monate, als eine große Hungersnot war im ganzen Land²⁶ und zu keiner von ihnen wurde Elia gesandt als allein nach Sarepta bei Sidon zu einer Witwe.²⁷ Und viele Aussätzige waren in Israel zur Zeit des Propheten Elisa; und keiner von ihnen wurde gereinigt als allein Naeman aus Syrien.²⁸ Und sie wurden in der Synagoge alle voll Zorn, als sie das hörten,²⁹ und standen auf und jagten ihn zur Stadt hinaus und führten ihn auf einen Hügel des Berges, auf dem ihre Stadt gebaut war, dass sie ihn hinabstürzten.³⁰ Aber er ging mitten durch sie hindurch und zog fort.

Jesus heilt einen Besessenen

³¹ Und er kam nach Kapernaum, in die Stadt Galiläas, und lehrte sie am Sabbat.³² Und sie wunderten sich über seine Lehre; denn seine Rede war gewaltig.

³³ Und es war ein Mann in der Synagoge, besessen von dem unsauberen Geist eines Dämons; der schrie laut³⁴ und sprach: Halt, was haben wir mit dir zu schaffen, Jesus von Nazareth? Du bist gekommen uns zu zerstören. Ich weiß wer du bist: der Heilige Gottes.³⁵ Und Jesus bedrohte ihn und sprach: Verstumme und fahre aus von ihm! Und der böse Geist warf ihn mitten unter sie und fuhr von ihm aus und tat ihm keinen Schaden.³⁶ Und es kam ein Entsetzen über sie alle, und sie redeten miteinander und sprachen: Was ist das für ein Ding? Er gebietet mit Macht und Gewalt den unsauberen Geistern, und sie fahren aus.³⁷ Und die Nachricht von ihm

erscholl in alle Orte des umliegenden Landes.

Jesus im Haus Simons

³⁸Und er stand auf von der Synagoge und kam in Simons Haus. Und Simons Schwiegermutter war mit einem starken Fieber behaftet; und sie baten ihn für sie. ³⁹Und er trat zu ihr und gebot dem Fieber, und es verließ sie. Und sogleich stand sie auf und diente ihnen.

⁴⁰Und als die Sonne untergegangen war, brachten sie alle ihre Kranken mit mancherlei Leiden zu ihm. Und er legte auf einen jeden die Hände und machte sie gesund. ⁴¹Es fuhren auch die Teufel aus von vielen, schrien und sprachen: Du bist Christus, der Sohn Gottes! Und er bedrohte sie und ließ sie nicht reden; denn sie wussten, dass er der Christus war.

⁴²Als es aber Tag wurde, ging er hinaus an eine einsame Stätte; und das Volk suchte ihn, und sie kamen zu ihm und hielten ihn auf, dass er nicht von ihnen ginge. ⁴³Er sprach aber zu ihnen: Ich muss auch anderen Städten das Evangelium verkündigen vom Reich Gottes; denn dazu bin ich gesandt. ⁴⁴Und er predigte in den Synagogen Galiläas.